

KÚRIA

Kvk.III.37.355/2014/3.szám

A Kúria az ügyvéd által képviselt Együtt-a Korszakváltók Pártja kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 16. napján kelt 800/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán megindult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 800/2014. számú határozatát – a 08. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 43/2014. (III.10.) számú határozatára is kiterjedő hatállyal – megváltoztatja és a kifogást elutasítja.

A le nem rótt 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A magánszemély beadványozó 2014. március 7. napján kifogást nyújtott be, amelyben előadta, hogy a szám előtt K.G. egyéni jelölt választási plakátjai kerültek elhelyezésre villanyoszlopokon. A beadványozó állítása alátámasztására fényképfelvételeket csatolt.

08. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsága (a továbbiakban: OEVB) a 43/2014. (III.10.) számú határozatában a kifogásnak helyt adott és megállapította, hogy a közút mellett elhelyezkedő villanyoszlopokra történő plakátkihelyezéssel megsértették a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2.§ (1) bekezdésének a) és e) pontját és a Magyar Szocialista Párt, az Együtt- a Korszakváltók Pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarországért Párt és a Magyar Liberális Párt jelölt szervezetet, mint jogsértőt eltiltotta a további jogszabálysértéstől. Az indoklásban megállapította, hogy a képviselőjelölt plakátjának elhelyezése a reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklámcélú berendezések közutak melletti elhelyezésének részletes szabályairól szóló 224/2011 (X.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3.§ (2) bekezdés a) pontját sérti, ez a magatartás a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) és e) pontjában rögzített alapelvekbe ütközik. Az OEVB a Ve. 218.§ (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően megállapította a jogsértés tényét. A határozat kifejtette, hogy a jogsértő személye nem volt megállapítható az eljárás során, azonban az OEVB véleménye szerint a jogsértő tevékenység a Magyar Szocialista Párt, az Együtt- a Korszakváltók Pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarországért Párt és a Magyar Liberális Párt jelölt szervezet érdekében történt.

A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta a határozatában foglalt indokok alapján. Érvelése szerint, bár a Ve. plakátokról rendelkező 144.§-

a kifejezetten nem tiltja plakátok kihelyezését közlekedési táblákra, azonban a Rendelet – amelynek 1.§-a kifejezetten kiterjeszti hatályát a választási plakátokra is – 3.§ (2) bekezdés b) pontja tartalmaz erre vonatkozó tilalmat. Az OEVB helyesen állapította meg, hogy jelen esetben a plakát kihelyezése más jogszabályban foglalt tilalom megszegése folytán a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti, a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvébe ütközik. Hivatkozott a Kúria más ügyben hozott végzésére, melyben megállapítást nyert, hogy a Ve. 144.§-a szerinti választási plakátokra is vonatkozik a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 12.§ (3b) bekezdésében és a Rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontjában rögzített tilalom. Az elkövető és az a személy, akinek érdekében a jogszabálysértő cselekményt elkövették nem feltétlenül azonos. A jogszabálysértés megállapításánál vizsgálni kell azt is, hogy mely személy vagy szervezet helyezte ki a választási plakátot ténylegesen az adott közterületre. Erre utaló bizonyítékot a kifogást tevő az OEVB-hez benyújtott kifogáshoz nem csatolt, az eljárás során egyéb módon sem merült fel olyan tény vagy bizonyíték, amely a plakátot kihelyező személy kilétére utalt volna. Ezért nem állapítható meg a jogszabálysértést elkövető személye és ezzel összefüggésben a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti, a választások tisztaságának megóvására vonatkozó alapelv sérelme sem.

Az NVB határozatával szemben a kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melyben kérte a támadott határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását és a kifogás elutasítását. Okfejtése szerint – figyelemmel a Kúria Kvk.II.37.307/2014/3. számú végzésében foglaltakra is – a választási plakátok a Ve. 144.§ (3) bekezdésének alapul vételével szabadon elhelyezhetők, ha az elhelyezés nem ütközik a Ve. 144.§ (4)-(7) bekezdéseiben meghatározott valamely tilalomba. A támadott határozat nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy a konkrét ügyben a választási plakát kihelyezése a Ve. 144.§ (4)-(7) bekezdéseiben meghatározott valamely tilalomba ütközne, így a jogsértés megállapítására a Ve. 144.§ (3) bekezdésével ellentétes módon került sor.

A kérelmező felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alapos.

A Kúria a jelen eljárásban újólaj felmerült jogi érvek ismeretében – melyek a Kvk.III.37.183/2014/10. számú végzésben nem kerültek értékelésre – nem tartja fenn az előbb említett végzésben kifejtett álláspontját. Ugyanakkor mindenben osztja a 2014. március 17. napján meghozott Kvk.II.37.307/2014/3. számú végzésben felhozott jog érvrendszert, attól eltérni nem kíván.

A választási plakát elhelyezésére vonatkozó szabályokat a Ve. 144.§-a tartalmazza. A 144.§ (3) bekezdése szerint plakát a kampányidőszakban – a (4)-(7) bekezdésben meghatározott kivételekkel – korlátozás nélkül elhelyezhető.

Ez a szabályozás összhangban áll azzal, hogy a vélemény-nyilvánítás szabadsága kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre, melynek egyik eszköze a plakátok készítése, elhelyezése {Alkotmánybíróság 1/2013 (I.07.) AB határozat}, a választási kampány a vélemény-nyilvánítás szabadságának megnyilvánulási formája {Alkotmánybíróság 39/2002 (IX.25.) és 60/2003 (XI.26.) AB határozat}.

A Ve. 144-ának helyes értelmezése az, hogy a választási plakát elhelyezésére kizárólag a Ve. 144.§-ának a rendelkezései az irányadók. A választási szervek az e rendelkezéseknek való megfelelést vizsgálhatják, míg a közúti közlekedési szabályok, továbbá a reklámtáblák elhelyezésére vonatkozó rendeleti szabályok nem alkalmazhatók, mivel a Ve. 144.§-a egy zárt szabályrendszert alkot.

A Ve. 144.§ (3) bekezdése szerinti főszabályhoz képest a (4) bekezdés az egyes építményeken való plakátelhelyezéshez nélkülözhetetlen tulajdonosi, bérlői, vagy kezelői hozzájárulás szükségességéről, az (5) bekezdés meghatározott célú, így műemlékvédelmi, környezetvédelmi okból indokolt közterületeken érvényesülő önkormányzati rendeleti tilalomról, míg a (6) bekezdés az önálló hirdető-berendezés és óriásplakát elhelyezéséhez kapcsolódó közterület-használatra vonatkozó szabályok alkalmazásáról rendelkezik. A (7) bekezdés tiltja a plakátok egymást eltakaró, fedő kihelyezését és előírja, hogy az károkozás nélkül legyen eltávolítható.

A Kkt. 12.§ (3b) bekezdése a reklám célú berendezések esetében tiltja a villanyoszlopon való elhelyezést, de a Kkt. a reklám célú berendezés fogalmát nem határozza meg, így nem vonja szabályozási körébe a Ve. 144.§ -a szerinti választási plakátot. A Rendelet 1.§-a e fogalmi kört pontosan rögzíti, abba beleérti a választási plakátot is, azonban e rendelkezés alkalmazását a Ve. 144.§ (4)-(7) bekezdései nem teszik lehetővé, így a korlátozás nélküli elhelyezés főszabályát sem ronthatja le.

A plakátok villanyoszlopon való elhelyezése nem sérti sem a Ve. 144.§-át, sem a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) és e) pontját. Jogsértés hiányában az attól való eltiltásra sem kerülhet sor, a beadványozó panasza alaptalan volt. A fentiekre tekintettel a Kúria a NVB 800/2014. számú határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal a Ve. 231.§ (5) bekezdésének b) pontjára figyelemmel megváltoztatta és a kifogást a Ve. 220.§-a alapján elutasította.

A Kúria a közigazgatási nemperes eljárás illetékének mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (7) bekezdésére figyelemmel állapította meg, mely előzetesen le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam visel.

A Kúria határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232.§ (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. március 19.

Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke,

Dr. Sugár Tamás előadó bíró,

Dr. Kovács András bíró